

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.514 van 18 november 1999

A. 68.412/VIII-1293

In zake : **VERSTEEGEN** Solange,
Albert Lacroixstraat 20/beneden-
verdieping
1083 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Telecommunicatie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard RENSON, advocaat,
Jachtlaan 132
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 29 maart 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Solange VERSTEEGEN de nietigverklaring vordert van "de impliciete afwijzende beslissing die wordt afgeleid uit de omstandigheid dat de verwerende partij gedurende vier maanden niet heeft geantwoord op de aanmaning d.d. 28 september 1995 vanwege verzoekster om over haar definitieve diensaanwijzing uitspraak te doen";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van Mr. RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster is adjunct-inspecteur tweede klasse bij directie D 2 van het bestuur van de verkeersreglementering en van de infrastructuur, dienst rijbewijs.

2. Op 10 november 1993 laat haar directeur haar weten dat de minister, naar aanleiding van een klacht van de burgemeester van Doornik "gevraagd heeft dat een administratief onderzoek zou worden gehouden en dat u, in afwachting van het resultaat van dat onderzoek, alleen kantoorwerk zou verrichten binnen de dienst rijbewijs."

3. Op 25 mei 1995 richt de advocaat van verzoekster zich tot de verwerende partij bij een gewone brief waarin hij inzonderheid het volgende uiteenzet :

" Gelet op de voorlopige aard van de maatregel die reeds anderhalf jaar geleden ten aanzien van mijn cliënte is genomen, dient u, binnen een redelijke termijn, een nieuwe beslissing te nemen om haar administratieve toestand definitief te regelen en, in het licht van de gegevens van het dossier, die maatregel op te heffen of, zo die maatregel niet wordt opgeheven, haar de gelegenheid te bieden om in verband daarmee te worden gehoord.

Ik ben zo vrij u er in het bijzonder op te wijzen dat deze brief geldt als een aanmaning om uitspraak te doen overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zo u binnen een termijn van vier maanden in het geheel niet op deze aanmaning reageert, zou zulks moeten worden beschouwd als een impliciete afwijzende beslissing waartegen bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld."

Op die brief wordt niet gereageerd.

4. Bij een aangetekende brief van 28 september 1995 richt de advocaat van verzoekster zich nogmaals tot de verwerende partij in verband met de administratieve toestand van zijn cliënte en herhaalt hij zijn aanmaning.

5. Uit een aan de Minister van Vervoer gerichte nota van 22 december 1995 betreffende de beslissing om aan verzoekster alleen nog kantoorwerk op te dragen, blijkt dat "in haar persoonlijk dossier geen enkel voorstel van tuchtstraf is ingeschreven en dat de

omstreden voorlopige maatregel in feite niet meer wordt toegepast. Doordat mevrouw VERSTEEGEN echter lange tijd ziek is geweest (van 09 september 1994 tot 13 januari 1995) en zij sedert het einde van haar ziekte met halftijdse loopbaanonderbreking is, is het nodig gebleken en heeft zijzelf gevraagd om de taken binnen de dienst waarin ze werkt te herverdelen met de enige bedoeling de continuïteit en de goede werking van de dienst te garanderen. Buiten elke conflictsituatie staat het trouwens aan de administratieve hiërarchie om te bepalen hoe de taken worden verdeeld en welke functie de personeelsleden toegewezen krijgen. Voor mevrouw VERSTEEGEN, van wie het optimale takenpakket is vastgesteld door mevrouw ABEELS, bestuursdirecteur bij de directie verkeersveiligheid, geldt dus niet langer enige restrictieve maatregel."

6. Verzoekster stelt haar beroep tot nietigverklaring in op 29 maart 1996.

7. Op 2 juli 1996 worden de inlichtingen die vervat zijn in de nota van 22 december 1995 meegedeeld aan de advocaat van verzoekster;

Overwegende dat artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State alleen van toepassing is wanneer de administratieve overheid ertoe gehouden is uitspraak te doen; dat zulks niet het geval is met de aanvraag van een personeelslid die ertoe strekt de nadere regels voor de uitoefening van zijn taken te laten vastleggen of die betrekking heeft op de taakverdeling binnen een dienst; dat het beroep niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat het beroep dient te worden verworpen, zodat de exceptie van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij heeft opgeworpen niet behoeft te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achttien november 1900 negenennegentig door :

De Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.